

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی اسباب حجر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمد غلامیان نوقابی - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی

خلاصه مقاله:

غالباً حجر به معنای عدم اهلیت استیفاء می باشد و این ممنوعیت از حقوق ریشه در آیات قرآن کریم و احادیث معصومین (ع) دارد. در قوانین امروزه حجر دارای معنای وسیعی است و نمی توان آن را محدود به امور مالی دانست، گرچه بیشتر در امور مالی مورد توجه فقها و حقوق دانان قرار گرفته است. اهلیت به معنای عام و خاص آنف مشمول مفاهیم کلی و جزئی در اجرای حقوق موردنظر می باشد اهلیت دارا شدن حق همیشه با اهلیت اجراء همراه نیست، چرا که ممکن است شخص دارای حق، نتواند شخصاً آن را اعمال و اجرا کند. مبنای اهلیت تمتع انسان بودن است اما مبنای اهلیت استیفاء دارا بودن تمیز و درک می باشد. همچنین حجر را می توان از نظر معنا و مفهوم مورد نظر قانون گذار به شش عنوان تقسیم نمود از جمله: حجر عام و خاص، حجر حمایتی و ظنی، قانونی و قضایی، مبتنی بر فقدان اراده و مبتنی بر نقص اراده و.. فقها معمولاً در بین اسباب حجر، شش قسم را در کنار هم بیان نموده اند اما موارد بیشتری در ابواب مختلف فقهی، بیان کننده گستردگی دامنه حجر می باشد. در ادامه اسباب حجر در قانون مدنی و علل عدم ذکر سایر اسباب در قانون مدنی به یژه تصرفات منجز در بیمار متصل به موت بیان شده است

کلمات کلیدی:

حجر، اهلیت، استیفاء، مریض، منجز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1118664>

